

МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ В АНТИЧНІЙ МЕДИЦИНІ

TREATMENT METHODS APPLIED IN ANCIENT MEDICINE

Trotsko S. M., Shalnev S. O., Rozhenko I.V.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією.

Антична медицина успадкувала прийоми раціонального лікування, магію і народні засоби від найдавніших часів. В медичній практиці застосовувалися хірургічні методи, наприклад, під час тяжких пологів – кесарів розтин. Саме античному періоду ми завдячуємо культом здорового тіла. Вже тоді були поширені наступні медичні практики: дієтологія, масаж, водні процедури та гімнастика, різні гігієнічні приписи.

Мета роботи:

– розглянути методи лікування та їх історію на основі аналізу наукової, навчальної та науково-популярної літератури;

– дослідити методи лікування типових захворювань у Стародавньому Римі та Греції;

Терапія захворювань ґрунтувалась на такій zasadі: протилежне лікувати протилежним (*contraria contrariis curantur*) — переповнення спорожненням, працю відпочинком, спокій рухом. При лікуванні рекомендувалось призначати засоби, які б підсилювали цілющі сили природи — *vis medicatrix naturae*. Лікар не повинен завдавати шкоди хворому — *primum non nocere*.

В роботі використовувались загальнонаукові методи теоретичного узагальнення, аналіз наукової літератури та періодичних видань.

Медицина пройшла довгий шлях розвитку, накопичуючи і узагальнюючи практичний досвід, акумулюючи і використовуючи досягнення природничо-наукової думки. Кожен етап її розвитку ознаменований новими придбаннями в сфері теоретичних уявлень, клінічних спостережень, практичних навичок та розширенням арсеналу засобів діагностики, попередження і лікування хвороб.

ФРАЗЕОЛОГІЯ У СВІТЛІ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ: ОБРАЗ ЖІНКИ В ЛАТИНСЬКИХ ПРИСЛІВ'ЯХ І ПРИКАЗКАХ

PHRASEOLOGY IN THE LIGHT OF GENDER APPROACH: THE IMAGE OF WOMAN IN LATIN PROVERBS AND SAYINGS

Farbitnyk I.V., Bieliaiev I.S., Dubrovina E.A., Assoc. Prof. Bieliaieva O.M.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією

Роль жінки в суспільстві та ставлення цього суспільства до жінки, шлюбні стосунки, образ і поведінка жінки належать до тих питань, які впродовж багатьох століть становлять незмінний інтерес для філософів, письменників, істориків, психологів.

Не менш актуальним є дослідження гендерних особливостей і з позиції такої нової міждисциплінарної галузі знань, як лінгвокультурологія, яка, поєднуючи мову і культуру, у нашому дослідженні – латинську й античну, дає змогу дослідити уявлення стародавніх народів про жінку та її характер, виявити, якими якостями наділяли «ідеальних» жінок, а які характеристики були притаманні жінкам, далеким від ідеалу.

Мета дослідження – проаналізувати образ жінки в латинських прислів'ях і приказках.

Здійснений аналіз засвідчив, що в латиномовних прислів'ях і приказках домінують негативні характеристики жіночої вдачі, що дає змогу говорити про переважно негативну конотацію досліджуваних мовних одиниць, в яких превалюють гендерні стереотипи щодо притаманних жінкам таких якостей, як хитрість, підступність, сварливість, надмірна балакучість, невміння зберігати таємниці. Показовими у цьому сенсі є такі фразеологізми: «*Crescunt sermons, ubi conveniunt mulieres* – Вирують балачки, коли сходяться жінки», «*Tres mulieres faciunt nundinas* – Три жінки творять базар»

Схильність жінок до лукавства і хитрощів відображено в прислів'ях: «*Muliebris lacrima condimentum est malitiae* – Жіноча сльоза – приправа до лукавства», «*Didicere flere feminae in mendacium* – Жінки вміють плакати для обману». Невід'ємною рисою жінки є також непостійність, про що говорив Вергілій: «*Varium et mutabile semper femina* – Жінка завжди мінлива і непостійна».

В деяких досліджуваних одиницях знаходимо пересторогу чоловікам щодо шлюбу, наприклад: «*Qui capit uxorem, litem capit atque dolorem* – Хто собі жінку придбає, той сварку й горе напитає». Негативно конотованими є й українські відповідники: «Оженився – зажурився, аж світ замакітрився», «Не мав лиха, так женився».

Особливо яскраво гендерна опозиція й упередженість щодо жінок відображена в таких прислів'ях: «*Res mala vir malus est; mala femina pessima res est* – Поганий чоловік – погана річ; погана жінка – найгірша річ» і «*Malae uxoris roena nulla acerbius* – Немає жодної кари гіршої за погану дружину».

Позитивну конотацію мають такі характеристики жінки, як краса, скромність, вірність, цнотливість, розум, відданість сім'ї. Наприклад, Юстініан писав, що справжньою прикрасою жінки є скромність, а не одяг: «*Vera ornamenta matronarum pudicitia est non vestes*». Ідеалом дружини завжди вважалася хороша господиня, яка добре дає про господарство: «*Domi sedet, lanam ducit* – Удома сидить, пряжу пряде».

Таким чином, здійснене дослідження засвідчило, що в античні часи переважали гендерні стереотипи, які навіязували тогочасному суспільству зневажливе або іронічно-поблажливе ставлення до жінок, що знайшло своє відображення в 21 фразеологізмі з негативною конотацією, що становить 84% від загальної вибірки.